

РЕЦЕНЗИЯ

За дисертационния труд на ЗЕЙНАБ АБДУЛ РЕЗАК ЯСЕР

„Птицата като символ и нейната трансформация в абстрактен образ в битовата ислямска керамика (VIII-XVIIIв.)“

За присъждане на образователна и научна степен „ДОКТОР“

Дисертационният труд на ЗЕЙНАБ ЯСЕР, разглежда развитието, влиянията и традициите на които е основоположено керамичното изкуство, в мюсюлманския свят, което заема важно, водещо начало в ислямското изкуство въобще. Керамиката заема специално място сред ислямските изкуства. Благодарение на богатите традиции идващи от древността-Египет, Гърция, Рим, Персия, Китай и др., мюсюлманските грънчари обогатявайки технологично своите познания с нови техники за изработка на керамика и ползвайки неизчерпаем ресурс на природни материали и суровини, създават забележителни образци на керамични предмети заемащи достойно място в световната културно наследство.

Дисертационният труд, изследва как още от самото зараждане на мюсюлманството, една вяра и идея оформя един напълно завършен и обособен стил, проявяващ се както в изкуствата така и в архитектурата и литературата. Ислямското изкуство се представя като по-влиятелен обединител в сравнение с езика въпреки запазването на многоезичието в ислямския свят, само и благодарение на вярата. Ислямското изкуство заема особено място в потока на взаимодействие на западно-европейската култура и влиянията на изтока, особено добре проявени в областта на керамиката, влияния проявени и до съвременността. В нашата изкуствоведска литература тези влияния са изследвани предимно в негативна конотация. Още Георги Бакърджиев в „Керамиката в България“, Б.Х. 1956г., обрисова българското грънчарство в периода до 19в., като време на застой, предимно народно, домашно занаятчийско изкуство.